ATILIM

Bütün ülkelerin proleterleri birleşiniz!

Yıl 8, sayı 6(90)

Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi organı 1 Haziran 1981

Emperyalizme ve tekellere karşı iş, toprak, demokrasi ve bağımsızlık için birleş!

MHP davasını halkın malı yapmak için birlik!

–TKP Merkez Komitesi Bildirisi –

Faşist MHP'ye karşı dava en sonunda açıldı. Faşist hareketin askersel diktatörlük eliyle yargılanması en başta şunu gösteriyor: Bu dava, işçi sınıfının, halkımızın, tüm ilerici güçlerin, yurtsever subayların yıllar boyu süren çetin savaşlarının bir kazanımıdır. Bu yargılama, aynı zamanda askersel yönetim içinde faşizm yanlılarıyla faşizme karşı olanların arasındaki çelişkiyi yansıtıyor. Ancak, halkımızın faşist MHP' ye karşı nice şehitler pahasına yürüttüğü ardıcıl savaşım olmasaydı, hiç bir güç bu halk düşmanlarını yargı önüne çıkaramazdı.

Ne ki, en gerici çevreler MHP'yi korumak, saldırıyı daha yoğun olarak işçi sınıfına, ilerici güçlere yöneltmek için harekete geçtiler. En saldırgan emperyalist çevrelerin, işbirlikçi tekellerin besleyip ortaya saldığı faşist MHP'ye karşı açılan dava, cunta yönetiminin en gerici, en militarist ve işbirlikçi kesiminin, MİT ve polis içindeki azgın halk düşmanlarının, AP yöneticilerinin demokrasi güçlerinden öç alma duygularını kabarttı. Şimdi bu güçler, faşist MHP'ye karşı açılan davayla yedikleri yumruğu savuşturmak istiyorlar. Bu kanlı cinayet çetesini kurtarmak için anti-komünizmin kara bayrağıyla ilerici güçlere karşı saldırıya geçiyorlar. DİSK'e, Köy-Koop'a, TÖB-DER'e karşı açılan davalardan güç alıyorlar, komünistlere, tüm ilerici güçlere karşı provokasyonlar planlıyorlar.

Böylece, faşistlerin yığınsal yargılanması, ülkemizde ilerici güçlerle gerici güçler, yurtseverlerle işbirlikçiler, halkla halk düşmanları arasında çetin bir savaşımla atbaşı gidiyor. Bu yargılanmanın geleceği işte bu savaşıma bağlı kalıyor. Askersel yönetim içinde, faşist MHP'ye karşı olan çevreler, ilerici güçlere karşı anti-komünist saldırıları onaylamakla faşizme, terörizme karşı olan güçleri zayıflatmış oluyorlar. Böylece kendi açmış oldukları MHP davasını baltalıyor, MHP'ye kol geren en gerici güçlere boyun eğiyorlar. Faşist terörün kurbanlarına saldırmak, "terörizmin kaynağını kurutma" sözlerini ters düşüyor.

ABD yönetiminin, NATO egemen çevrelerinin ülkemiz üstündeki baskılarını yoğunlaştırdığı bir dönemde, ilerici yurtsever güçlere karşı baskıların artması, ülkemizi emperyalist serüvenlere araç etmek istiyenlerin işine yarıyor, onları güçlendiriyor.

MHP'ye karşı açılan davanın sonucunda faşist elebaşılarının hakettikleri cezaya kendiliğinden çarptırılacağını sananlar yanılıyorlar. Faşistlerin tüm cinayetlerinin, halk düşmanı

Arkası 2. sayfada

Yeneceğiz

MHP davasıyla birlikte gericilik iyice azgınlaştı. Tutuklamalar ilerici güçlere karşı giderek yoğunlaşıyor. DİSK'e, demokratik yığın örgütlerine karşı yargılamalar peşpeşe başlatılıyor. AP hızla örgütleniyor. Demirel açıktan açığa meydan okuyor. Cunta içinde ve dışındaki en gerici güçleri böylesine azdıranlar Pentagon ve NATO egemen çevrelerididir.

Olaylar, olgular, TKP'nin ilkeli ve esnek politikasının doğruluğunu kanıtlıyor. Marksizm-Leninizmin yenilmez ideolojisi, proletarya enternasyonalizminin sarsılmaz desteği, komünistlerin etle kemik gibi halktan ayrılmazlığı her militana, düşmanı titreten o amansız gücü veriyor. Ağır işkenceden geçmiş bir yoldaş "Yendim onları." diyor, "Düşüncem, inancım üstün geldi. Cellatlar yenildi." Bu inançla, bu bilinçle her zaman biz yeneceğiz.

Kadroların kavradıkları bir gerçek var: Bugün önde gelen görev, partiyi korumak. Partiyi korumak demek, kadroları korumak, yığın bağlarını korumak, partinin Leninci birliğini korumak demektir. Bu görev son derece enerjik bir çalışmayla başarılmalıdır. Başarılacaktır.

Yeni koşullarda daha da çelikleşmiş bir parti disiplini gerek. Olanca gücümüzü illegal çalışmayı yetkinleştirmeye verirken, en küçük legal olanaktan bile ustaca yararlanmayı bir an bile gözardı edemeyiz.

Yığın çalışmalarında her türlü sekterliğin izlerini yoketmek gerek. Yığın bağlarını güçlendirmeye, demokratik güçlerin toparlanmasına yaramayan bir eylem biçimi kesinlikle yanlıştır. Emekçilerin küçük de olsa direnişinin içinde olmak, onu bilinçli eyleme dönüştürmek ancak yığınların nabzını elde tutmakla olanaklıdır.

Parti kadroları çetin bir sınavdan geçiyor. Bu savaşlarda militanlar, yığınlar yarın devrimi utkuya ulaştıracak deneyleri kazanıyor. Emperyalizme, NATO' ya bağımlılığa, tekellerin, gericiliğin saldırılarına, cuntanın antidemokratik baskılarına karşı halkın yürüttüğü savaşın onurlu sancağı komünistlerin omuzlarında yükseliyor.

Anti-komünizmin iç yüzü

"Türkiye'yi komünist saldırı ve düzenden kurtarmak maskesi altında... kendilerinden olmayana çalışma, eğitim, adeta yaşam hakkı tanımaz tutumları... kendilerinden olmayanları düşman sayıp öldürmeye, öldürtmeye varan hınç dolu davranışları..."

Ankara Sıkıyönetim Mahkemesi Askeri Savcılığı, faşist MHP'nin kanlı dosyasını bu sözlerle açtı. Dosya MHP'nin cinayetlerinin, karanlık ilişkilerinin yanı sıra bir gerçeği daha açığa çıkarttı: Tüm anti-komünist kışkırtmaların, kampanyaların iç yüyüzünü, gerçek amacını. MHP sanık sandalyesinde. Ama bir de MHP kanlı terörünü sürdürürken "komünizmle savaş", "milliyetçi gençler komünist tehlikeye karşı devleti koruyorlar" diye ona destek olanlar var. Dün "Bu kış komünizm gelecek" diye MHP'nin zincirleme cinayetlerine hücum borusu çalan Bayar, bugün de faşist-gerici işbirliğinin dergilerinde yazılar yayınlıyor. Dün kanlı cinayetlere çağrı çıkaran Ergun Göze' ler, Kabaklı'lar, MHP'li katillerin baş savunuculuğunu yaparken bugün de anti-komünist demogoji silahına sarılıyorlar. TKP'yi hedef gösteriyorlar. Emekçi halkın örgütlerine, demokrasi güçlerine saldırıyorlar.

"Tercüman", "Son Havadis", gerici basın emekçi halkın demokratik örgütlerine saldırıyor, faşist katilleri bu yoldan aklamaya çalışıyorlar. Cunta'nın Köy-Koop'a, TÖB-DER'e, DİSK'e karşı açtığı davalar da işte bunların işine yarıyor.

Faşizmin yandaşları anti-komünist kışkırtmalarında en iğrenç yalanlara bile başvurmaktan geri durmuyorlar: Bunlar, azgın bir faşist terörcü olduğu tartışma götürmez şekilde ortaya çıkan CIA bağlantılı Ağca'yı bile, bir hafta boyunca önce "devrimci", "komünist", "Sovyet ajanı" diye, bu tutmayınca da homoseksüel, manyak bireysel bir katil, bir "serseri" diye tanıtmaya çabaladılar.

Işıktan kaçanlar

Kanlı dosya açıklandıkça Türkeş' in cuntaya mektuplar yazıp "Bizim

▶Arkası 6. sayfada

TKP Merkez Komitesi Bildirisi

▶Başı 1.Sayfda

planlarının, MHP'nin emperyalist merkezlerle, işbirlikçi tekellerle, gerici AP çevreleriyle bağının, ordu ve devlet aygıtındaki uzantılarının kendiliğinden ortaya çıkacağını sananlar aldanıyorlar. Onlar uluslararası emperyalist merkezlere bağlı neo-faşist güçlerin, ordu içindeki ve dışındaki en gerici güçlerin bu yargılamaya karşı artan direncini unutuyorlar. Faşist harekete, gericiliğe karşı indirilen her yumruğu, ilerici güçlere karşı yoğun saldırıların izlediği gerçeğine sırt çeviriyorlar.Demokratik hak ve özgürlüklerinden yoksun edilen emekçi halkımızın sesi kısılırken, gerici basın küstahça kanlı cinayet şebekelerini savunuyor. Faşist ve Maocu yayın organları serbestçe yayınlanıyor.

Bu durumda askersel savcılığın açığa vurduğu gerçekler, halkımıza ancak ilerici güçlerin etkin çabalarıyla duyurulabilir. Ancak tüm demokrasi güçlerinin ordu içindeki ve dışındaki tüm yurtsever güçlerin eylem birliğiyle, MHP davası ülke ölçüsünde halkın aktif katıldığı anti-faşist bir savaşıma dönüşebilir. İlerici güçlere yönelik saldırılara karşı koymadan, demokratik hak ve özgürlükler savunulmadan, DİSK, Köy-Koop, TÖB-DER yönetici ve üyeleriyle yığınsal bir dayanışma hareketi yaratılmadan, faşist MHP'ye karşı açılan dava başarıyla sonuçlandırılamaz.

Askersel savcılığın suçlaması, "komünizme karşı savaş" adı altında faşistlerin binlerce insanın canına nasıl kıydıklarını gösteriyor. Antikomünizme, anti-Sovyetizme karşı koymadan tutarlı bir anti-faşist savaşım verilemez. Halkımızın en iyi evlatlarına, komünistlere karşı düşmanlık yalnızca faşistlerin, en gerici güçlerin değirmenine su akıtır. Komünistler, tüm anti-faşist, demokrat ve yurtsever güçler arasındaki savaş arkadaşlığı daha da pekiştirilmelidir. Bu, günümüzün ertelenmez görevidir.

Faşist MHP'ye karşı açılan davanın küllendirilmesine izin vermeyelim! MHP'nin CIA'yla, emperyalist merkezler, işbirlikçi tekellerle, kontrgerillayla, AP yönetimiyle bağlarını açığa çıkaralım! Faşistlerin bugün de gizli kalan kanlı cinayetlerini, halk düşmanı amaçlarını, demokrasi düşmanlığını sergiliyelim! Bu azılı antikomünizmin iç yüzünü kime yaradığını, ülkemiz ve halkımız için nasıl acı sonuçlar doğurduğunu yığınlara duyuralım! Koğuşturulan, tutuklanan, baskı altında olan tüm ilerici güçlerle dayanışmayı daha da yükseltelim!

12 Mayıs 1981 TKP MK

Ekmek ve özgürlük kavgası

Cunta kurduğu "Yüksek Denetim Kurulu" ile, "Yargıçlar ve Savcılar Yüksek Kurulu" ile Anayasadaki demokratik ilkeleri fiilen kaldırmaya, kısıtlamaya başladı. Öte yandan yüreği ve kafası cübbesinden kara kimi profesörler, "hukukçular", gerici politikacılarla da birlikte "devleti güçlü, iktidarı milli kılacak" bir anayasanın gereği ve biçimlerini hukuksal terimler ardında gizlenerek tartışıyorlar. 1924 Anayasasını çiğnediği, "milli iradeye", "tahkikat komisyonu" gibi ortaklar koyduğu için, 27 Mayıs'ta ipten dönen Bayar, sıkılmadan "1924 Anayasasına dönelim", "milli iradeye Danıştay, Anayasa Mahkemesi gibi ortaklar koymayan bir anayasa hazırlayalım" diyor.

Halkımızın karşısına bazen "hukukçu", bazen "Atatürkçü", sık sık "milli irade koruyucusu" maskesiyle çıkan, ama hep 1961 Anayasası yerine gerici otoriter bir anayasa isteyen ordu içinde ve dışındaki militarist kliğin, faşizm yanlılarının, en gerici güçlerin bu maske arkasında gizlemeye çalıştıkları işbirlikçi tekellerin çıkarlarıdır. Halkımıza yediği lokma kadar, Anayasadaki sınırlı hakları da çok gören demokrasi düşmanlarının amacı işbirlikçi tekellerin devlet yönetiminde ve politik yaşamda yerini güçlendirmektir. Bu yolla ekonomik egemenliklerini pekiştirmek, kârlarını, vurgunlarını korumaktır. Egemen güçlerin dışında kalan tüm halkın demokratik haklarını daha da sınırlayan, tümüyle gerici bir rejim ve ona yasal bir kılıf olacak bir anayasa oluşturmaktır. Halkımız "demokrasiye geçiş", "yeni anayasa hazırlığı" adı altında işte böyle bir tehlikeyle karşı karşıyadır. "1961 Anayasası kalsın mı, kalksın mı" tartışması, politikacılar, profesörler, hukukçuların hukuksal kavramları tokuşturmasıyla sınırlanamaz. Bu, doğrudan halkın ekmek ve özgürlük savaşımının bir parçasıdır. Bu savaşımın bir tarafında işbirlikçi tekeller, ordu içindeki ve dışındaki en gerici güçler, öbür tarafında onların dışında kalan tüm halk yer alıyor. "Atatürkçülüğe", "milli iradeciliğe" sığınma çabaları soyut hukuksal tartışmalarının tozu dumanı, halkımızın, anayasa sorununun kendi öz sorunu olduğunu görmesini engellemeye yarıyor. Herşeyden önce bu oyunu bozmak gerekiyor. Yeni Anayasa, işçiye, köylüye, memura, esnafa, aydına ekmeğini koruyacak yeni haklar, haklarını savunmak için yeni özgürlükler mi getirecektir, yoksa var olanları da mı kaldıracaktır? Zaten kısıtlı olan fikir özgürlüğü, politik örgütlenme özgürlüğü daha da kısıtlanacak mıdır?

▶Arkası 6. sayfada

Baskı aygıtındaki faşistler

— Militanlar Bildiriyor —

*TRABZON- MHP yanlısı Sıkıyönetim ve Garnizon Komutanı Tuğgeneral Akgün Gülşen ile hemşehrisi Emniyet Müdürü Hamdi Aral, faşistlerin konumlarını koruyabilmelerinde baş etken. Faşist teröristleri koruyor, destekliyorlar. Gülşen'in amcaoğlu hüküm giymiş ÜGD'li; 12 Eylül öncesi 1.Şubeden devrimcilerin fotograflarını almış, bunlardan bir kısmı öldürülmüştü. Şimdi 1.Şubede sorgulamalara karışıyor. Sorgulamaları perde arkasından Piyade Ön Yüzbaşı İsmet Kazancı yönetiyor. Tuğgeneral Gülşen ve onun yanı sıra AP'li Vali A.R. Yaradanakul ile polis şefi Akgün 5 yurtseverin ölümü ve KTÜ'ne bomba konmasından sorumludur. Şimdi KTÜ'de kışkırtmaları faşist Yüzbaşı Cem Erseven yönetiyor. 1.Şubede İsmet Ünal da seçme faşist polisleri emrinde toplayıp 100 kişilik bir kadro oluşturdu.

* GİRESUN- Sıkıyönetim ve Garnizon Komutanı Jandarma Binbaşısı Abdullah Demiral MHP'nin çalışmalarını destekliyor. Kalabalığa ateş açıp bir kişinin felç olmasına yol açan şimdiki Keşap Askerlik Şubesi Başkanı ÜGD'li H.Karakılıç ve Balgat katliamının görgü tanığı olduğu için bir işçiyi öldüren, şimdi Ticaret Lisesi öğretmeni, TİT militanı A. Mutlu, Demiral'la ilişkideler. Demiral değişik akımlardan 8 genci yakalatarak, "8 TKP'li yakalandı" diye anti-komünist kışkırtmalara girişti. Sivil mahkeme gençleri serbest bırakınca, mahkeme başkanına şahsen gidip tehdit ederek kararı bozdurttu.

*MERSİN- Gülnar ilçesine bağlı Kushan'da MHP'ye belediyeden mali olanak sağlayan, 12 Eylül'den önce faşistlere belediyeden dinamit veren AP'nin faşist eğilimli kanadından Abdullah Dik hâlâ belediye başkanı. Yardımcısı Hüseyin Çolak, Kuran Kursu hocası Mustafa Şınık ve vurucu güçleri İbrahim Kök ile silah kaçakçılığı yapıyorlar.

*BURDUR- Ramazan Acar: Vurucu güçler oluşturdu, silahlandırdı. Antakya'nın Meyhan-Kırıkhan Ülkü Ocaklarının kuruluşuna aktif katıldı. Şimdi sinsice MHP'nin Burdur-Tefenni-Isparta Antalya çalışmalarını yürütüyor. MHP'li Avukat Halil Rıdvanoğlu: Evinde ÜGD 2.Başkanı Kemal Kara ile birlikte hazırlanmış ölüm listeleri bulundu. Süleyman Erkan: H.Rıdvanoğlunun silahşörü ve şöförü. Çevreye silah yayıyordu. 5 kişinin öldürülmesini planladı. Burdur Emniyetindeki kaçakçı ve işkenceci yöneticilerle-Karakol Komutanı Başçavuş Güngör ile birlikte çalışıyor. Başçavuş Güngör ilericilere ve köylülere işkence yapıyor, saldırılar düzenliyor.

Karşı-devrimciler yenilecektir

Polonya'daki gelişmeler, sosyalist düzeni ve ülkenin güvenliğini ciddi bir biçimde tehdit ediyor. Avrupa'da barışı ve güvenliği ateşe atıyor. İçişleri Bakan Yardımcısı, ABD ve NATO casusluk örgütlerinin, ülkede yaygın bir örgütlenme çabası içine girdiklerini açıkladı. Amacın öteki sosyalist ülkelerle Polonya Halk Cumhuriyeti'nin arasını açmak olduğunu söyledi. Bu arada "Solidarnoş",açıkça karşı-devrimi program hedefi ilan etti.

Kuşkusuz bu günlere bir anda gelinmedi. Polonya'da gericilik, sosyalizm kuruculuğunun yasallıklarının yerine getirilmemesinden, Polonya Birleşik İşçi Partisi'nin bir dizi ağır yanlışından ustaca yararlandı. Yığınların hoşnutsuzluğu, bilinçli, örgütlü bir biçimde sinsice sosyalizmin kazanımlarına karşı yönlendirildi. Karşı-devrimci KOR örgütü başını yer altından çıkardı. Solidarnoş ortaya çıktı. Şimdi de sözde "Sosyal Demokrat" gruplar illegalden çıkarak "legal muhalefete" geçtiklerini açıklıyorlar. Emperyalizmin ülkedeki uzantıları, işi, artık komünistlere, halk milislerine saldırılara dek vardırdılar. Soğuk savaş sırası ve sonrasındaki karşı-devrim deneyimleri, bundan sonraki aşamanın terörü açıktan kışkırtmak, ülkeyi bir iç savaşa sürüklemek ve erke yönelmek olduğunu gösteriyor.

PBİP'nin Katoviçe'deki forumunun bildirisinde, parti sıralarındaki oportünizm ve burjuva liberalizmi, aktifleşen karşı-devrime karşı parti yönetiminin gereken önlemleri almaması, kararsız tutumu sert bir dille eleştirildi. Parti kongresine katılacak 300 delegenin ilk seçilen 80'inden yalnız 8'inin işçi olması, Lenİnci parti normlarına karşı yürütülen kampanya, Leninci güçlerin tepkisiyle karşılanıyor. Bu güçler, özellikle Polonya'nın faşizmden kurtarılması için can veren yüzbinlerce Sovyet askerinin kutsal anısına saldırılmasına izin vermeyeceklerini belirtiyorlar.

Emperyalizm, uluslararası gericilik, sosyalist ülkeleri içten çökertme stratejisini bir an elden bırakmadı. Günümüzde Polonya Halk Cumhuriyeti'nde karşı-devrimi desteklemek için her şeyi yapıyor. Sorun erk sorunu, "Kim kimi" sorunudur. Polonya halkının, barışın ve dünya devrim sürecinin çıkarları Polonya'da karşı devrim tehlikesinin ezilmesini gerektiriyor. Polonya halkının tüm dünyada güvenebileceği dostları ve bağlaşıkları vardır, Türkiye komünistleri de, Polonya'da sosyalizmi ardıcıl savunan komünistler ve emekçilerle tam bir dayanışma içindedirler.

Köy-Koop'la dayanışma!

Saldırgan, hedef ve neden aynı

Filistin kampları, Lübnan kentleri ateş altında. Lübnan Ulusal Yurtsever Cephesi, emperyalizmin ve siyonizmin amacının, Lübnan'ı parçalayıp saldırgan bir askersel üsse dönüştürmek, İsrail'in etkinlik alanını genişletmek, Beyrut-Şam yolu üzerindeki tüm "engelleri temizlemek" olduğunu açıkladı.

Yakın ve Orta Doğu'yu emperyalizm, hegemonyacı stratejisinde, "yaşamsal çıkar bölgesi" ilan etti. Halkların kendi doğal kaynakları üzerinde söz sahibi olmak istemelerini, emperyalizm "yaşamsal çıkarlarını" tehdit olarak niteliyor. Bölge, emperyalizmin Sovyetler Birliği'ne karşı saldırgan amaçları açısından da önem taşıyor. Anti-emperyalist rejimlerin varlığı, ilerici güçlerin ve kurtuluş hareketlerinin güç kazanması, özellikle de Filistin halkının haklı davasının yaygın desteklenmesi, dünya "liderliğini kanıtlamak" için yeniden yola çıkan Amerikan emperyalizminin gözüne batan dikendir.

Şimdi tekelci basında, bunalımdan Suriye roketlerini sorumlu tutan yazılar yayınlanıyor. Nedeni açık: Suriye hükümeti Filistin halkının yanındadır. Arap Kararlılık ve Direnç Cephesi'nin temel direklerindendir. Camp David ihanetine karşıdır. Ve 8 Ekim 1980'de "Sovyetler Birliği ile bir Dostluk ve İşbirliği Anlaşması bağlamıştır. Lübnan hükümetinin isteği ile buradaki Arap Barış Gücüne asker vermiştir.

Öte yandan ABD emperyalizmi, Suriye'nin yanı sıra, Lübnan'a da şantaj yapıyor. Çevik Güçler'ini yerleştirmek için olanak arıyor, bölgeye asker yığıyor. Camp David komplosunu yeniden üretip, yeni bir Sedat-Begin buluşması tezgahlıyor. Sonra da bölgede bir "Sovyet tehdidi"nden söz ediyor.

Brejnev Yoldaş, Tiflis konuşmasından, vakit geçirmeden Orta Doğu konusunda bir uluslararası konferansın toplanmasını istedi. Bu öneri, Arap ülkeleri ve halkları arasında yaygın destek buluyor. "Sovyet tehdidi" masalını temelden çürüten bu somut barışçı öneri, savaş tehlikesinin tırmanmasına engel olabilmenin en gerçekçi yoludur.

Yurdumuzun da emperyalist serüvenlere sürüklenmesi gerçekten engellenmek isteniyorsa, Sovyetler Birliği'nin barış önerileri desteklenmelidir; Cunta hükümeti, Pentagon'un baskı ve şantajlarına karşı çıkmalı, Çevik Güçler'e hiçbir olanak tanımamalı, Suriye de içinde, tüm komşularımızla saldırmazlık anlaşmaları imzalanmalıdır. Ancak böylesi bir tutum, hem ülke güvenliğine sağlam güvence, hem de bölge barışına gerçek bir katkı olur.

Yaşayan sosyalizm

Sosyalist ülkelerde bütün düzeylerde eğitim parasız ve herkese açık. Orta öğrenim zorunlu. Kitap, defter gibi bazı ders gereçleri ücretsiz sağlanıyor. Okul eğitiminin ana amacı olarak çocuklara düşünmeyi öğretmek saptanmış. ADC'de kreş yaşındaki çocukların %62'si kreşe, yuva yaşındakilerin ise %92'si yuvaya veriliyor. Sovyetler'de kreş ve yuva masraflarının %80'i devletçe karşılanıyor. ADC'de ilk ve orta öğretimde sınıf başına ortalama 22 öğrenci, ogretmen başına ise ortalama 14 öğrenci düşüyor. Tüm sosyalist ülkelerde okullarda sıcak öğle yemeği veriliyor. Sovyetler Birliği'nde, yüksek öğrenim öğrencilerinin %77'si devletten burs alıyor; her 10 00 kişiden 194'ü yüksek öğrenim öğrencisi; her yıl 30 milyonu aşkın işçi meslek kurslarına giderek mesleksel bilgisini artırıyor.

Köy-Koop kimin gözüne diken

"Ülkemizin siyasal, toplumsal gelişmesinde Köy-Koop'un küçümsenmeyecek bir yeri vardır. Yüzbinlerce üretici köylü Köy-Koop'tan sadece yarar görmüştür. Köy-Koop'un varlığı ve gelişip güçlenmesi bazı çıkarcı çevreleri rahatsız etmiştir. Bunların gözünde diken olmuştur..." Ankara 2 Numaralı Sıkıyönetim Mahkemesi'nde açılan "Köy-Koop davası"nın ilk duruşmasında Nedim Tarhan, askersel savcının ileri sürdüğü savları böyle yanıtladı.

Yurdumuzda demokratik kooperatifçilik hareketinin yığınsal örgütü Köy-Koop kurulduğu günden bu yana, sömürülen üretici yığınlardan yana uğraş verdi. Üyelerinin ürettiği ürünü aracısız ve gerçekçi bir fiyatla satın aldı. İç ve dış pazarlarda değerlendirdi. Aracı, tefeci ve büyük tüccarın vurgun ve soygun alanlarını giderek daralttı.

Köy-Koop, üretici köylünün ekonomik-sosyal çıkarlarını savunmasının gereği olarak ulusal bağımsızlığı, demokrasiyi, barışı savunan güçlerin saflarında yer aldı. Emekçi halkın çıkarlarının baş savunucusu olan, faşizm tehlikesine, gericiliğe, emperyalizme karşı savaşan ana güçle, işçi sınıfıyla bağlaşıklıktan yana çıktı. Bu nedenle Köy-Koop, egemen sınıflarca doğrudan MHP'li faşistlere, Pekin uşağı yerli maoculara açıkça boy hedefi olarak gösterildi. Köy-Koop'un en büyük kooperatiflerinden "Adako-Birlik" Genel Müdürü Akın Özdemir Adana'

▶Arkası 6. sayfada

Ordu ve Lenin'ci politika

Yusuf Vardar

"Sol" oportünizm ordu sorununda (her sorunda olduğu gibi) "devrimci laf ebeliği"nden öteye gidemez. Örneğin: Ordu, ..."burjuvazinin her türlü alçaklığından sorumludur." ("İşçinin Sesi", 145-146, s.13) Onlara göre orduya ayırımlı yanaşmak, onun yurtsever kesimlerine seslenmek,"ulusal ordu" istemini dile getirmek oportünizmdir, "milliyetçi duyguları kaşımak"tır. (a.y.) Bugünden ordudaki yurtsever subayları halkın demokrasi ve bağımsızlık savaşımına çağırmayı "devrimciliğe" sığdıramayanlar, günaşırı çağrı çıkarttıkları devrim günü gerçekten gelip çatınca ordunun bir kesimini halkın, işçi sınıfının yanına kazanmayı nasıl başaracaklar? Bu noktada gidecekleri yer ya serüvencilik çıkmazı, ya da sağ oportünizmin yanıdır. Marksizm-Leninizm ordunun egemen sınıfın baskı aracı olduğunu belirtir, ama onun yığını içinde yurtsever güçlerin varlığını yadsımaz. Tersine, bu çevrelerin emperyalizmden bağımsızlık ve demokrasi için savaşımda halkın yanında yer alması olanaklı ve son derece önemlidir.

Lenin, emperyalizm koşullarında ordunun hem dışarıya karşı saldırganlığının, hem içerlye karşı baskıcılığının olağanüstü arttığını belirtirken, ordu içinde ilerici yönde eğilimlerin olanaklarını artıran etkenlere de işaret etti. Daha 1905'te Lenin, orduların yığınını zorunlu askerlik yoluyla silah altına alınan emekçi halkın oluşturduğunu, bunun ordu içinde yarattığı çelişkileri gösterdi. (Tüm Yapıtlar c.9, s.154 Rusça) Bolşevikler ordunun bir kesimini özellikle erleri devrime kazanmayı başardılar. Kapitalist ülkelerde bunalımların derinleşmesi bugün orduların içindeki farklılaşmayı artıran, çelişki potansiyelini ordunun profesyonel kesimlerine yayan bir etken oluyor.

Türkiye ordusundaki subaylar arasında da bugün, orta katmanlardan başlayıp, yüksek rütbeli generallerde egemen burjuvaziye kadar uzanan, değişik sınıf ve katmanların öğeleri bulunuyor.

Bu sınıfsal etkene, bir de, ordunun emperyalizme karşı ulusal kurtuluş savaşı vermiş olmasından gelen gelenekler ekleniyor. Ordu yönetiminde egemen olan Kemalizmin anti-emperyalist içeriğini yitirmiş olmasına karşılık, Kemalizmin anti-emperyalist geleneği ordunun yığınını etkiliyor.

İşte bunun için, "ordu egemen sınıfın baskı aracıdır" genel gerçeğini yinelemekle yetinmek, ordu sorununu doğru anlamaya yetmez. Sınıfsal ve ideolojik bir sıra neden, NATO emrindeki orduda yurtsever eğilimlere objektif temel oluyor. Bu nedenle, subayların genç yaştan başlayan uzun bir eğitimle NATO'cu görüşlerle doldurularak yetiştirilmesine karşın; egemen sınıfın çıkarlarını "ulusal çıkar" gibi gösteren demogojilere, körü körüne "itaatin" ordunun köşe taşı yapılmasına karşın; 1960'lardan bu yana sık sık uygulanan "temizlik" operasyonlarına karşın, Türkiye ordusunda böylesi eğilimlerin kökü kazınamıyor.

Öte yandan küçük burjuva çevrelerde başta gördüğümüzün tersi bir yanlış eğilim de var: Ordudan gelecek ilerici bir hükümet devrimesine bel bağlamak. "Cuntacılık" diye anılan bu eğilim, özünde işçi sınıfının, halk yığınlarının devrimci savaşımda belirleyici rolünü görememekten kaynaklanıyor. Tarihsel deneyim, bu eğilimin yığınlarla bütünleşememe sonucu verdiğini, hareketi baştan yenilgiye mahkum ettiğini gösterdi. Ordu içindeki yurtsever çevreler ancak halkla, onun savaşımı ile bağlandıkları ölçüde bağımsız ve demokratik bir Türkiye'nin kurulmasına önemli katkıda bulunabilirler.

Günümüzde hem genellikle dünyada, hem de özellikle yurdumuzda ordunun ekonomik ve politik yaşamda etkileri artıyor. Cunta rejimi, daha önce sıkıyönetimler, ordu yönetiminin eskiden beri erkte payı olması, orduyu politikanın içine çekiyor, öğelerinin politikleşmesini hızlandırıyor. Bu toplumdaki sınıf savaşımının orduya daha geniş ölçüde yansımasını getiriyor. Ordu yönetimi egemen burjuvazinin yalnız aracı değil bir parçası da olmuştur. Bu onun içinde bir ayrışma sürecine de temel oluyor. Öte yandan küçük rütbeli subaylar ve assubaylar, kimi ayrıcalıklarını sürdürmelerine karşın, artan ekonomik sıkıntılardan etkileniyorlar.

Sınıf savaşımının en fazla yansıdığı kesim, işçi, köylü emekçi kökenli erlerdir. Bunlar çeşitli baskılarla karşı karşıya. Öte yandan assubaylarda, subayların bir kesiminde, NATO'ya bağımlılığın sonuçlarına, emperyalist dayatmalara, halka karşı zorbalığa ordunun araç edilmesine karşı tepkiler oluşuyor. Generallerin arasında da faşizme karşı olanlar, komşularımızla ilişkileri, ülkenin dış politikasını görece gerçekçi konumlardan değerlendirenler var.

Öte yandan en gerici, militarist kliğin eylemi artıyor. Yurtsever çevrelere karşı baskılarını yoğunlaştırıyor, ordu tepesindeki ve erkteki etkilerini yükseltmeye çalışıyorlar. Bu koşullarda ordudaki yurtseverlerin görevi, güçlerini demokrasi için giderek oluşan hareket ile birleştirmek, cuntanın içindeki ve dışındaki en gerici Amerikancı öğeleri, militarist kliği yalıtmaktır.

LENİN KÖŞESİ

Düşmanın çelişkilerinden yararlanmak

V.İ.Lenin, " 'Goşizm', komünizmin çocukluk hastalığı" yapıtında, komünistlerin kendi strateji ve taktiklerini saptarken ve bunu uygularken bir sıra etkenin yanısıra düşman kampındaki güçler dengesini öğrenmelerini ve burjuvazinin çeşitli partileri, çeşitli grupları arasındaki çelişkilerden yararlanmaları gerektiğini belirtiyor. Ve şöyle diyor. "Kendinden daha güçlü olan bir düşman, ancak son dereceye varan bir kuvvet gerilimi pahasına ve düşmanlar arasındaki en küçük 'çatlaktan', ayrı ayrı ülkeler burjuvazileri arasında, her ülkenin içindeki burjuvazinin çeşitli grupları ve kategorileri arasında en küçük çıkar çelişkilerinden ve aynı zamanda geçici bir bağlaşık olsa da, sallantılı olsa da, koşula bağlı bulunsa da, pek o kadar sağlam ve güvenilir olmasa da, sayıca güçlü bir bağlaşığı kendinden yana kazanmak için, en küçük olanaktan en büyük özen ve uyanıklıkla, en ustaca ve en akıllı biçimde yararlanıldığı zaman yenilgiye uğratılabilir. Bu gerçeği kim anlamadıysa, ne Marksizm'in, ne de genel olarak çağdaş bilimsel sosyalizmin zerresini anlamamıştır." (Tüm Yapıtlar, c.41, s.55 Rusça)

Burjuvazinin çeşitli grupları arasındaki, bunların egemenlik ve yönetme biçimlerindeki, emekçi yığınların sınıf savaşımını ezmek için başvurdukları yöntemler arasındaki farklar yığınları devrimci savaşıma kazanmak açısından çok önem taşır. Lenin bunu 20'li yıllardaki İngiltere örneğiyle somut olarak şöyle beirtiyor: " Gerek Churchill ile Lloyd George arasındaki görüş ayrılıkları -pek önemli olmayan ulusal farklar dışında bu türden politikacılar tüm ülkelerde vardır- gerek Henderson ile Lloyd George arasındaki görüş ayrılıkları, saf, yani soyut, yani henüz yığınların pratik, politik eylemi düzeyine varmamış komünizm açısından bakarsak pek küçük, pek önemsizdir. Ama yığınların pratik eylemi açısından bakarsak, bu ayrılıkların son derece, ama son derece büyük önemi vardır. (a.g.y, s.80)

Nasıl sendikalar?

Yeni bir sendikalar yasası çıkarmak üzere hazırlıklar yoğunlaşıyor. Önümüzdeki aylarda çalışma meclisinin toplanacağı, hükümetin, işverenlerin ve işçiler adına da Türk-İş yönetiminin katılımıyla yasanın son haline getirileceği söyleniyor. Tekelci patronların güdümündeki Odalar Birliği, yayınladığı 1981 ekonomik raporunda sendikalara, yönetsel ve parasal denetim konmasını istiyor. TISK, TÜSIAD ve diğer patron örgütleri benzeri görüşleri içeren yasa taslakları hazırladı. Türk-İş yönetimi ise, milyonlarca işçinin ekmeğini, işini, geleceğini Türk-İş'in kendi varlığını doğrudan ilgilendiren böylesine yaşamsal bir konuda bile şimdiye kadar görüşünü ve sesini duyurmaktan kaçındı. Türk-İş'in önerisini hazırlamak görevi ancak mayıs ayı başında, "komisyona havale" edildi.

Türk-İş yönetimi bugüne dek işçilerin çıkarlarını savunmak için elindeki, kısıtlı da olsa var olan olanaklar kullanmadı. Bugün, çıkacak yasanın tekellerin çıkarlarına göre hazırlandığını gözlerden gizlemek için oluşturulacak bir çalışma meclisi içinde, işçilerin gerçek istemlerini dile getirecek mi? Söz sahibi, işçi sınıfı olmalıdır. İşçiler kendilerine nasıl sendikalar gerektiğini bugün her zamandan çok daha iyi biliyorlar.

İşçiler birlik istiyorlar. Kazandıklarını yitirdilerse ve ne kazanamadılarsa birlikleri olmadığı içindir, bunu biliyorlar. Onlar güçlü işkolu sendikalarında ve ülke çapında tek bir konfederasyonda güçlerini birleştirmek istiyorlar; ama patronların isteği, cuntanın dayatmasıyla değil; zorla, başka çare olmadığı için değil! Onlar işçinin özgür kararına dayalı, gönüllü birlik istiyorlar. İşçiler, sendika kurma, üye olma, üyelikten çıkma üzerindeki her türlü yasak sınırlamaya karşıdır. İşçiler sınıf çıkarları temelinde, burjuvaziden, onun devletinden bağımsız, işçi sınıfından başka hiç bir gücün denetiminde ve yönetiminde olmayan özgür sendikalarda birleşmek istiyorlar. İşçilerin söz ve karar sahibi olduğu, tüzüğünün, politikasının, yöneticilerinin, dışardan hiçbir kısıtlama olmaksızın yalnızca işçilerce belirlendiği demokratik sendikalar istiyorlar. Başka hiç bir sendikal örgütlenmenin işçilerin çıkarını yeterince savunamayacağını çok iyi biliyorlar. TKP her zaman, sendikal birliği, sendikal demokrasiyi savundu. Bunun için savaşım verdi. Bugün de işçi sınıfının çıkarları gerektirdiği için, işçiler istediği için bağımsız, özgür, demokratik, güçlü sendikalarda gönüllü birliği savunuyor.

TKP sendikal birlikten yanadır. bu birliğin gerçekleşme sürecinde yönetime işçi sınıfının çıkarlarını savunan sendikacıların gelmesi için savaşıyor." (TKP MK 1978 Plenum, Politik Büro raporu)

Gençlik savaşacaktır

Üniversite öğrenimi paralı oldu. Üniversite özerkliği kaldırılmak isteniyor. "Milli eğitim vakfı" diye, bir avuç tekelci okullara tümüyle el koymaya hazırlanıyor. Ekonomik ve sosyal bunalımın kurbanları arasında yer alan milyonlarca genç umutsuzluğun pençesine terkedilmiş. Topraksız köylülerin, yıkıma uğrayan küçük üreticilerin çocukları, yüzbinler halinde kent kapılarına dayanıyor. Ne verdi bu düzen gençliğe?.. Eğitim mi? İş mi?

İşbirlikçi büyük burjuvazinin erki dün gençlik yığınlarını sorunlarının çözümüne ve devrimci savaşıma yönelmekten alıkoymak için en alçakça yollara başvurdu: Gençliğin demokratik örgütlerini, en yığınsal örgütü İGD'yi kapattı. Emperyalizmin demogoji araçları, yöntemleri ile gençliği yozlaştırmaya, moral olarak çökertmeye, arasında gerici,ırkçı, faşist görüşleri yaymaya ve devlet olanaklarıyla örgütlemeye girişti.Bunu başaramadığı yerlerde, Maoculuğu yaymaya, politik aktif gençleri terörizme sürüklemeye çalıştı.

Bugün cunta sesleniyor gençliğe. Onun da yaptığı egemen burjuvazinin gençliği köleleştirme politikasına yeni yollar aramaktan öteye gitmiyor: Anti-emperyalist ilkeleri kasıtlı olarak gizlenen bir tür Atatürkçülükle, oyalamaya çalışıyorlar gençliği. Öte yandan gerici basında İGD'ye karşı kışkırtmalar artıyor. Haksız davalar açılıyor. Düzen aynı düzen: Gençliğe eğitimsizlikten, işsizlikten, umutsuzluktan başka hiç bir şey vermeyen emperyalizme bağımlılık düzeni. Kapitalist düzen.

Elbette savaşacaktır gençlik böylesi bir düzene karşı! Haklıdır bu savaşımında. Üstelik bu kez, dün sınıf düşmanının şaşırtıp çıkmaz sokaklara saptırdığı pek çok genç, acı deneyimlerden ders çıkarmış olarak katılıyor savaşıma bugün.

Yaşam, "Yolumuz işçi sınıfının yoludur" diyen ilerici gençleri doğruluyor. Anti-emperyalist, anti-faşist savaşta, gençliğin hakları uğruna, yarınlarını güvence altına alma uğruna savaşta yurtsever, demokrat, ilerici, devrimci tüm gençlerin eylem birliğinin önemi her geçen gün daha iyi anlaşılıyor. Gençliğin anti-emperyalist, demokratik savaş geleneğini yaşatan ilerici gençlik, tüm gençliği "daha geniş ölçüde ve daha cesaretle" kucaklayacak yığınsal bir hareket yaratmak için en ön safta savaşıyor, savaşacak.

Sendikal Birlik önündeki engelleri aşmak için birleşelim

* DİSK'e, ona bağlı sendikalara konan yasağa hayır! Tutuklu DİSK yöneticilerine ve militanlarına özgürlük!

* Sendikal çalışmalara konan yasağa hayır! Grev, toplu sözleşme özgürlüğü!Yetki alma,sendika değiştirme, üye alma, üyelikten ayrılmaya konan yasaklara hayır!

1 Mayıs yaşıyor

DİSK kapatılmış, tüm sendikaların savaşım silahları ellerinden alınmış, binlerce işçi, sendikacı, emekçi, genç zindanlarda... İşçi sınıfımız, emekçiler bu yıl 1 Mayıs'ı askersel diktatörlüğün baskıları altında, en zor koşullarda karşıladılar. 1 Mayıs ülkenin dört bir yanında kutlandı.

TKP "1Mayıs geleneği yaşayacaktır" dedi. İşçiler, emekçiler, bu geleneği yaşattılar. Tüm yaratıcılıklarıyla 1 Mayıs'ın yasaklanamayacağını bir kez daha gösterdiler. 1Mayıs'ı resmi tatil olmaktan çıkaran burjuvazi onu kendi elleriyle fabrikalara, işyerlerine, mahallelere, okullara evlere taşıdı.

1 Mayıs, eylem birliğini yükseltme günü oldu. Maden-İş ve Bank-Sen, ortak 1 Mayıs açıklamalarında, DİSK'e konan yasağa, tutuklamalara, sendikal yasak ve sınırlamalara karşı, toplu sözleşme ve grev hakkı, özgür, bağımsız sendikal örgütlenme hakkı için savaşıma çağırdılar. "DİSK'li, Türk-İş'li, bağımsız sendikalı tüm işçilerin gönüllü sendikal birliğini oluşturmak için mücadeleyi yükseltelim" dediler. Birçok fabrikada DİSK'li ve Türk-İş'li işçiler ortak toplantılar yaparak 1 Mayıs'ı kutlama biçimlerini birlikte saptadı ve uyguladı. İşçilerin kazanılmış haklarını bir bir yokeden cuntanın gönderdiği askeri birlikler işçilerin birliğini kıramadı. İstanbul'da 1 Mayıs Alanını zırhlı birliklerle işgal etmeyi "başaran" cunta, 1 Mayıs'ı yoketmeyi başaramadı.

1Mayıs'ta TKP'nin 1 Mayıs belgileri elden ele dolaştı. Tüm TKP örgütleri 1 Mayıs kutlamaları konusunda görevlerini başarıyla yaptılar. TKP yığınların her koşulda savaşım verebileceğine, eylem yapabileceğine inanıyor. Yığınları somut koşullara uygun istem ve eylem biçimleri önermek yoluyla örgütlüyor.

Geçmiş yıllarda da bu yıl da, 1 Mayıs işçi sınıfının güçlerini birleştirme, onu öteki ilerici güçlere bağlama, ülkedeki politik etkinliği artırma, onun enternasyonalist bilincini yükseltme yolunda bir adım oldu. TKP'nin doğru politikası, bu yıl da en güç koşullar altında yığınlara 1 Mayıs'ı coşkuyla karşılamada yardımcı oldu, yığınlar arasında TKP'ye olan güveni artırdı. 1 Mayıs yaşıyor -TKP yaşıyor.

Anti-komünizmin içyüzü

▶Başı 1.sayfada
yargılanmamız milliyetçilere ağır darbe olur" diye neden kıvrandığı da belli oluyor. Pek çok cinayetleri dolaysız planlayıp örgütleyenin Türkeş olduğu, MHP'nin ordu, devlet ve güvenlik organlarına sızdığı, başka ülkelerden gizli servisler ve faşist partilerle bağları bulunduğu, bunlardan maddi destek gördüğü dosyada belirtiliyor.

MHP'nin bu kanlı yüzünü demokrasi güçleri daha baştan açığa çıkartmışlardı. MHP davasının açıldığının bildirilmesi, dosyaların açıklanmaya başlanması, demokrasi güçlerinin uzun ve kararlı savaşımlarının bir ürünü oldu.

Ama yalnız bunu saptamak yetmiyor. Demokrasi güçlerinin önünde savaşımı sürdürmek, MHP davasını halka maletmek, onu anti-faşist bir halk hareketinin kaldıracı yapmak görevi duruyor. MHP dosyasının kamuoyuna açıklanmasına karşı "Tercüman" gazetesinin kopardığı yaygara, karanlık güçlerin nasıl ışıktan kaçtığını, halkın gerçekleri öğrenmesinden korktuğunu gösterdi.

MHP davasını tüm yurttaşlara duyuralım; yaygınlaştıralım. Demokrasi güçlerine baskılara karşı çıkalım. "Sola vurulursa, belki faşistleri de cezalandırmak kolaylaşır" sanıp, anti-komünist kışkırtmalara, demokrasi güçlerine baskıya karşı çıkmamak, tam tersine, faşistlerin cezalandırılmasını önlemeye çabalayanlara boyun eğmektir. Anti-komünist kışkırtmacılar, dünkü gibi bugün de "kendilerinden olmayan" herkesi hedef alıyor. Faşizmin destekçileri yine "komünizmle savaş" maskesi ardına gizleniyor, bu kez de kanlı Türkeş'lerin hakettikleri cezayı bulmalarını önlemeye çalışıyorlar.

Ekmek ve özgürlük kavgası

▶Başı 2. sayfada
Ücretler hükümetlerin emriyle mi, yoksa gerçek toplu sözleşmelerle mi saptanacaktır? Sendikalar grev yapabilecek midir? Haksızlığa uğrayan memur eskisi gibi Danıştaya başvurabilecek midir? Yargı güvencesi olacak mıdır? Yoksa sivil mahkemeleri de, sıkıyönetim mahkemeleri gibi emirle karar veren, güdümlü kurumlara dönüştüren "Yargıçlar ve Savcılar Yüksek Kurulu" kalacak mıdır?

İşte 1961 Anayasası, ya da yeni anayasa üzerinde süren tartışmanın gerçek konusu budur. Tüm gelişmeler, uygulamalar, planlanan anayasa değişikliklerinin halkın özgürlüğünü kısıtlayacak, güçlerin daha da dar bir çevre elinde toplandığı gerici bir otoriter rejimi yerleştirecek yönde olacağını gösteriyor. Demokrasi güçlerinin güncel görevi, 1961 Anayasasındaki sınırlı hak ve özgürlükleri ortadan kaldırmaya yönelik her adımın, her çabanın karşısında güçleri birleştirmek, hukuksal tartışmalara boğulmadan yığınları bu savaşıma seferber etmektir.

Köy-koop kimin gözüne diken

▶Başı 3. sayfada
da faşistlerce öldürüldü. İki yıl içinde Köy-Koop daha 5 yöneticisini yitirdi. 17. Bölge Birliği faşistlerin saldırısına uğradı. 100'e yakın kooperatifin binaları, ambarları ateşe verildi. Maocular Köy-Koop'u içten içe yıkmayı denediler.

Bütün saldırılar, provokasyonlar Köy-Koop'u 57 bölge birliğiyle, 2 bin 380 kooperatifiyle ve 2,5 milyon üretici köylü ocağı üyesiyle yıkamadı. Emekçi köylüleri vergilerle, düşük taban fiyatları, daralan ekim alanları ve pahalı girdilerle yıkıma uğratan önlemlere Köy-Koop başlıca engeldi. Şimdi bu "işi" iki yoldan: Sıkıyönetim Mahkemesinde açılan dava ve köylünün çıkarlarını savunmasını engellemek amacıyla hazırlanan yeni "Kooperatif yasası"yla deniyorlar. Köy-Koop ile TKP arasında bir "bağ" aramaya kalkıyorlar. TKP tüm emekçilerin, ulusun çıkarlarını savunuyor. TKP emekçi köylülerin de çıkarlarını savunuyor. Öyleyse elbette Köy-Koop'la ortak savaşım hedefleri olacaktır. Köy-Koop'u Köy-Koop yapan emekçi köylüler, demokratik yığın örgütlerine sahip çıkmıştır ve çıkacaklardır.

• Aranıyor !

ORDU- Şubat sayımızda esnafın protestosuyla görevden alındığını bildiğimiz faşist yanlısı eski Ordu Valisi Akkaya aranıyor. Fatsa "Nokta Operasyonu"nu önceden gizlice Türkeş'e bildirdiği ortaya çıkan ve operasyonu yürüten birliklerin başına maskeli cezaevi kaçkınlarını geçirmesiyle ün yapan Akkaya hakkında, askeri savcılık MHP davası kapsamında tutuklama kararı çıkarttı. Akkaya kaçtı.; evine yapılan polis baskınlarında yakalanamadı.

•" Teröristlerin gömdüğü"

MERSİN- TRABZON- GİRESUN- RİZE- Köylerde silah arayan birliklerin komutanları muhtarlardan, evlerdeki silahları toplayıp GÖMMELERİNİ, ve sonra "ihbar" etmelerini istiyorlar. Sonra radyo ve TV "teröristlerin gömdüğü silahlar bulundu" diye yayın yapıyor.

İsdemir'de neler oluyor ?

İşbirlikçi tekeller "KİT'ler zarar ediyor, onları bize satın" diyorlar. İşte KİT'lerin nasıl zarar ettirildiğine İsdemir'den bir örnek;

* Turhan Feyzioğlu'nun da ilişkili olduğu Arslan Tokoğlu firması 1977 yılında İsdemir'i 70 milyon TL. dolandırdı. Hesabı sorulmuyor.

* Stok kontrol müdürlüğünde tekellerle elele verilerek gerçekleştirilen 100 milyonlarca liralık yolsuzluklar, ört-bas ediliyor.

* "Firkete yolsuzluğu" diye adlandırılan ve bir kaç ayda 50 milyon TL. vurgun yapılmasına yol açan olaya, göz yumuluyor.

* Muhasebenin kasasından 500 bin lira çalıp MHP'ye veren faşist, yargılanması sürerken, Lokaller ve Klüpler Şefliğine te[illegible] ettiriliyor.

* İşçiden zorla kesilen 70 milyon lira, işçilerin tümüne yakını dilekçe verdiği halde kendilerine ödenmiyor. Çelik-İş'in AP'li, MHP'li yöneticilerine ödenmek için uygun bir an gözleniyor.

* Parayla işçi alan, kadro satan, yolsuzluk yapanlar en yetkili görevlerde dururken, Atatürkçü, CHP'li 12 mühendis ve yetişkin işçiler işten atılıyor, dürüst insanlar tutuklanıp, işkence görüyor.

* Bütün bu yolsuzlukların perde arkasındaki babası, Genel Müdür Yardımcısı Bekir Yücel'dir. Hem AP'li, hem MHP'li, bir de üstüne "Nurcu"! Şimdi de Türkiye Demir Çelik İşletmeleri "Atatürk'ün 100. yılını anma komitesi başkanı" olan bu sahtekar kimdir? MC döneminde İsdemir'de Hukuk Müşaviriyken para karşılığı çok faşist ve gericiyi işe aldırdı. CHP döneminde yolsuzluklarından dolayı sürülünce, faşist yönetimli Çelik-İş'in resmi avukatı olarak çalıştı. MHP'li faşistlerin davalarını yürüttü. Son Demirel hükümeti döneminde MHP'lilerin ve AP'li Nurcuların girişimiyle Genel Müdür Yardımcılığına oturdu. Toplu sözleşmeye, Çelik-İş'ten aldığı 500 bin lira rüşvet karşılığı "Her işçiden 20, işverenden işçi başına 10 lira spor aidatı kesilir" maddesini koydurdu.

Bekir Yücel MHP'nin KİT'ler içindeki uzantılarına yalnızca bir örnek. Böyleleri daha çok var. MHP'lilerden arındırılmadan KİT'lerin zararının önlenmesi beklenemez.

H.Acar— İskenderun

•"Erkeklik"

MERSİN- Komando birlikleri köylüyü silah SATIN ALMAYA zorluyor: Teslim edecek silahı olmayan işkence görüyor. Elvanlı'da bir yüzbaşı silahsız köylülere, "Siz nasıl erkeksiniz, bir silahınız bile yok!" diye hareket edip meydan dayağı attırdı.

MİLİTANLARDAN

Kavga sesleri

Okuyucularımız sınıf savaşımının kavga alanlarından bildiriyorlar:

* BURSA- BİŞAŞ'da prim ve avansların ödenmesinde güçlük çıkartılması üzerine, işçiler üretimi düşürdüler. 9000 kg iplik üretimi 5000'e düştü. Direnişe Teksif sendikası üyesi tüm işçiler katıldı. İşveren boyun eğmek zorunda kaldı.

* BURSA- SİFAŞ'da aynı nedenle işçiler imza topladılar.

* BURSA- İPSAN'da aynı nedenle imza toplandı. İzinde olmayan 200 işçinin tümü imza verdi. Ardından işçiler topluca sıkıyönetim komutanı ve bölge çalışma müdürlüğüne gittiler. İşverene boyun eğdirildi.

* BURSA- SANTRAL DİKİŞ'te "iş kazasında" bir işçinin yaralanması, topluca yarım saat işi durdurarak protesto edildi.

* İSTANBUL- UZEL'de toplu sözleşme çiğnenerek yemek kalitesi düşürülmüştü. Mayıs ayında bir de yoğurt çıkmaması üzerine üç vardiyada yemek boykotu yapıldı. Üç kişi dışında tüm işçiler boykota katıldı.

* SAMSUN- TEKEL sigara fabrikasında, kantini teftiş eden yüzbaşının işçileri "fazla ekmek yiyorsunuz" diye azarlamaya kalkması üzerine, işçiler "yediğimiz yarım ekmek, şimdi de ona mı göz diktiniz" diye protesto ettiler.

Adım adım...

Erdemir'de iş kazasında bir arkadaşımızı daha kaybettik. Kısa bir süre önce bir arkadaş daha ölüm tehlikesi atlatmış, başvurularımıza karşın gereken önlem alınmamıştı. Büyük tepki doğdu. Savaşımı adım adım yükselttik; sınıf düşmanı adım adım geri çekildi...

Önce müdür yardımcısının cinayet delilini savcıdan gizleme çabasını önledik. Arkadan tüm arkadaşların imzasıyla sıkıyönetime başvurduk. Arkadaşımızın ölüm haberi geldiği gün yemek yemedik ve işbaşı yapmadık. Cenazeyi 5 otobüs ve 100'e yakın taksi konvoyu ile karşıladık. Müdürlükten cenaze töreni için otobüs istedik. "1 otobüs ve tören için de 30 kişiye izin veririm" dedi. Otobüsün senin olsun dedik ve üç arkadaşı nöbetçi bırakıp şehrin merkezine yürüdük. Müdür sesini çıkaramadı. Sıkıyönetim cenazeye çelenk göndermiş! Çelenklerini törenin en önünde yürütmek istiyorlardı. Karşı çıktık. Onların değil işçilerin çelengi en başta yer aldı. Burada da boyun eğdiler. Tören bitiminde hepimizin yüreği acılıydı. Ama başlarımız dikti. Savaş gücümüze güveniyorduk...

Cem. Ö- Ereğli

1 Mayıs savaşımlarından

Militanlar, 1 Mayıs savaşımlarından yazıyor. Bu yıl 1 Mayıs çeşitli biçimlerde kutlandı. Her fabrikada 1 Mayıs bayrağı başka bir biçimde yükseldi. İşçiler, en temiz bayramlık elbiseleriyle, kimi yakasında kırmızı karanfillerle işe geldiler. Süngülü askerlerin önünde kucaklaşarak bayramlaştılar. 1 Mayıs bildirileri elden ele dolaştı. Yine pankartlar asıldı. Afişleme,yazılama yapıldı. Pullar, dağıtıldı. Fabrikalarda, köylerde, okullarda, öğretmen odalarında, kırlarda, spor karşılaşmalarında, evlerde 1 Mayıs kutlandı.

Kızıl karanfiller

1 Mayıs günü en yeni elbiselerimizle fabrikaya geldik. Soyunma odalarında-makina başlarında birbirimizin bayramını kutluyorduk. Fabrikanın bir köşesinde bir grup 1 Mayıs marşını söylediler. Yemekte su bardaklarını aynı anda hepimiz havaya kaldırarak kutlamayı burada da sürdürdük. Paydos saatine yakın bir sendikacı arkadaşın önerisiyle, tüm işçiler karar aldık: Herkes gelen vardiya arkadaşını bir karanfil ve bir sigarayla karşılayacak ve bu diğer vardiyalara da aktarılacaktı. Bir işçi arkadaş "1 Mayıs yasak ama biz fabrika çatısı altında böylesine bir coşkuyla kutladık bayramımızı, eğer şimdi meydanlarda olsaydık kentin caddeleri işçi seliyle taşardı" dedi. Paydostan sonra gruplar halinde parklara gittik, konuşmalarımızı kutlamayı orada da sürdürdük.

Hasan K.- İstanbul

Köklü gelenek

Bu yıl 1 Mayıs'ı Kızıl Bursa'da, kırda kutladık. İşçi sınıfının köklü bir devrimci geleneğini yaşattık. Arkadaşlar kısa konuşmalar yaptılar. ABD'nin, NATO'nun ülkemize dayatmaları, barış mı savaş mı sorunu, işyerlerimizde süregiden sömürü, pahalılık, cuntanın politikası üzerine konuştular. İşkence gören bir arkadaşımız, poliste ve sıkıyönetimdeki gerici-faşist güçlerin tutuklanan yurtseverlere, işçilere saldırılarını anlattı. Konuşmaların yanı sıra, türküler söylendi. Grubumuz yöre fabrikalardan işçilerin katılmasıyla daha da büyüdü. Kutlama karanlık basana dek sürdü; Bir arkadaşımızın "1 Mayıs nasıl kutlanır patronlar-generaller gelsin de görsün", "Haydi 1982 1 Mayıs'ına" sözleriyle sona erdi.

Ali U.- Bursa

Bayram yeri

1 Mayıs günü patron personel binasının yanında sivil polisle birlikte işçileri izliyordu. Biz, temiz bayramlık giysileri giymiştik. Ama her zamanki gibi kartları basıp işbaşı yapıyorduk. Patronun bunu gördükçe yüzü gülüyordu. Birden işçiler kaynaşmaya-kucaklaşmaya başladı. Hepimiz birbirimizin 1 Mayıs' ını kutluyorduk. Patron telaşlandı. Yollanan ustabaşılar "bir bölümden bir bölüme geçmek yasak- geçenlerin 3 yevmiyesi kesilecek" diye bağırıyorlar, ama aldıran olmuyordu. Fabrika bir anda 1 Mayıs bayram yeri olmuştu...

Sabri H. —İzmit

İşkenceciler nereden cesaret alıyor?

...Cunta ve Başbakan Ulusu bir kaç kez işkencelere karşı olduklarını,işkencecilerincezalandırılacaklarını söylediler. "İşkenceler sistemli ve yaygın değildir" dediler. Ama neden 12 Eylül'den sonra işkenceler hızla arttı? İşkenceler için, satın alınan, yaptırılan özel aletler kullanılıyor. İşkenceciler bunları kendi paralarıyla mı alıyorlar? Gizlice mi bunları emniyet binalarına sokuyorlar? Emniyet müdürlerinden valilerden, sıkıyönetim komutanlarından saklı mı işkence yapıyorlar? Ocak ayında Başbakan Ulusu 14 kişinin işkenceden öldüğünü resmen kabul etti... Bugün kontr-gerilla varlığını sürdürüyor-cinayetlerin, işkencecilerin de arkasında bu kanlı örgüt yatıyor...

A. Rıza K.- Giresun

İşkenceleri açıklamayı sürdürüyoruz

TRABZON- İşkence yeri: Değiştirildi; Bölge Trafik Müdürlüğünden Emniyet Sarayı üst katına alındı. İşkenceyi 1. Şube yönetiyor. Ayrıca Giresun ve Rize'den de işkenceye tutuklular getiriliyor. İşkencecibaşı: Piyade Ön Yüzbaşısı İsmet Kazancı.

GİRESUN- Cezaevinde işkencecibaşı: Cezaevi Müdürü MHP yanlısı Ahmet Karaçalı. Gardiyanlara zorla işkence yaptırıyor.

PARTİ YAŞAMI

Tutuklularla dayanışma

Pek çok işçi, sendikacı, ilerici gözaltında, tutuklu, cezaevinde. Bunlarla dayanışma bugün, savsaklanmaya gelmez, en yakıcı bir görevdir.

Bu dayanışmanın çok yönlü işlevi var. Birincisi, tutuklu yurtsevere, ailesine yalnız olmadıklarını göstermek. Tutukevlerinde komünistler de, yazgısını onlarla paylaşan diğer arkadaşlar: İşçiler, anti-faşistler, tüm ilerici insanlar da, düşmanın en açık saldırısı ile göğüs göğüse. Kimi işkencede. Onlara dayanışmanın sıcaklığını duyurmak, güç vermek yaşamsal bir etken. Dayanışma tutuklu yurtseverlere, onun çevresindekilere, politik yaşamlarında doğru yönde ileri adım atmada yardımcı oluyor, onları yüreklendiriyor.

İkincisi, dayanışma eylemi yığınları eğitebilecek bir okuldur. Askersel diktatörlük koşullarında politik bir tutukluyla maddesel ve moral dayanışmada bulunmak, politik yaşamda konum almanın, yan tutmanın, savaşıma girmenin önemli bir adımı oluyor.

Üçüncüsü, değişik politik görüşlerden ilerici tutuklularla dayanışma, bu dayanışmaya halkın değişik kesimlerinin değişik görüş çevrelerinin çekilmesi, eylem birliğini geliştiren bir rol oynuyor.

Dayanışma sorunu, her şeyden önce bir yığın çalışması sorunudur; basit değildir. Dayanışmayı en yakın sempatizan halkasının ve politik tutukluların kendi yakınlarının ötesine, gerçekten "yığına" taşırmak istedik mi, işin zorluğunu anlarız. Bir kez, askersel diktatörlük var. Sıkıyönetim var. Yılgınlık yayıyor. Sonra, pek çok yurttaş, haklı olarak nefretle baktığı terörizme, "bulaştırılmaktan" korkuyor. Gericiler de bu yolda yalan-karalama kampanyalarından geri durmuyor. İlerici, demokrat tutukluların terörist olmadığını, terörizme karşı olduğunu inandırıcılıkla anlatmak gerek. Anlatmak yetmez: Dayanışma yapılacak tutukluların kişiliğinde somutlamak gerek. Maddesel yardımın başka amaçlara gitmediğini göstermek, kanıtlamak, güven sağlamak gerek.

Fabrikalarda dayanışma daha başarılı yürüyor. Hele tutuklu, tanınan sevilen bir arkadaşsa... Öte yandan diğer çevrelere de erişmek zorunlu. Dayanışma değişik düzeylerde olabilir. Kimi topluca tutukevine görüşmeci gitmeye hazırdır, kimi isim vermeden para yardımıyla yetinir. Yaratıcılıkla, değişik, elverişli biçimler bulmak gerek. Bu çalışmanın vazgeçilmez bir yanı, yığının içinden saygın, çevrede güven sağlamış kişileri dayanışmayı örgütleme, yürütme, yardımları iletme işlerine kazanmaktır. Tutuklunun olduğu kadar, dayanışmaya çağıranların da çevrede bilinen, sayılan, sevilen insanlar olması başarıda çok önemli rol oynuyor.

Yığınların içinde
Köylüyü anlamak

Köylülük içinde çalışma deneyimimizden bir kesit aktarmak istiyorum. Geçen yıl bir tütün kurultayı yapıldı. Konu somuttu, günceldi... Binlerce köylü ailesinin devlet tekeliyle, tüccarla olan çelişkisini ve sorunlarını ele alıyordu. Büyük konuşmacılar ve ajitatörler yoktu. Konuşmacı köylüydü. Sorunlarını dertlerini dile getiriyordu. Sesi hâlâ kulaklarımdadır, bir köylü şöyle konuşuyordu: "Ben hastalandığında çocuğuma ilaç alamazken, tek tütün maraza, yakalanmasın diye avuç dolusu para döküyorum. Görüyorsunuz ya dostlar, tütün çocuğumuzdan da kıymetli oldu..." Can damarına basıldığında köylünün nasıl yaman ajitatör kesildiğini gördük. Bu kurultaydan sonra diğer bir ilimizde bir kurultay daha yapıldı. Buna ünlü konuşmacılar ve ajitatörler de katıldı. Kitleselliğe kalırsa ötekinden aşağı kalır yanı yoktu. Baş düşmandan da, o günkü kitlesel grevlerle dayanışmadan da söz edildi. Kesede ne varsa söylendi. Kendi kendimize çoştuk. Köylü ise ürkek ürkek izliyordu. Sonunda, köylünün bir sorusu olup olmadığı sorulunca, cesaretli bir köylü kalkıp, "küçük traktörlerin gelip gelmeyeceğini" sordu. Biz ne söylüyorduk, köylü ne istiyordu! Konuşulanlar, köylü için havanda su kalmıştı. Bu neden böyle oldu? Köylünün psikolojisi, özgül, somut, yakıcı sorunları ve çelişkileri gereği gibi göz önüne alınmamıştı. Örneğin büyük toprak sahipleri ve topraksız köylülerin pek olmadığı bir bölgede "köylüye toprak" belgisi baş belgi yapılıyordu. Deneyimlerimiz gösteriyor ki, herşeyden önce köylülüğün sosyal yapısını, iç çelişkilerini ve ayrışmasını, kendilerini sömürenlere karşı ortak çelişkilerini saptamak çok önemli.

Köylünün, küçük mülk sahibi olmaktan okulsuz, eğitimsiz bırakılmış olmaktan gelen özellikleri, uzun yıllardır aldatılmış olmanın getirdiği şüpheciliği, kendi içinden olmayanlara duyduğu yabancılık duygusu yavaş, görerek, sınayarak, öz deneyimle bilinçlenmesi kavranmadıkça köylü içinde başarılı bir çalışma yapılamıyor. Daha da önemlisi bu genel niteliğin, bölgesel etkenlerin yansımasıyla büründükleri özgün yapıyı iyice kavrayıp değerlendirmeden köylüyü örgütlemek, etkilemeye çalışmak olanaksızdır. Öncelikle bölgemize özgü başlıca sorunu bulup çıkarmak, ortaya çıkan çelişkinin üzerine nasıl gideceğimizi belirlemek zorundayız.

Tüm tutuklu anti-faşistlere özgürlük!

Dinlemesini öğrenmek

Askersel diktatörlük kadınlar arasındaki çalışmalarımızı durduramadı. Bugün yeni koşullara uygun biçimde, içimiz sınıf kiniyle dolu alarak çalışıyoruz.

12 Eylül öncesinde, bir kaç mahalleyi birlikte ele alıyorduk. Şimdi tek tek mahalleleri ayrı ayrı ele alıyoruz. Böylece daha az mahallede, ama daha sürekli, kalıcı sonuç alıcı çalışma yapma olanağı doğuyor.

Çalışmalarımızı önceden planlıyoruz, programlı çalışıyoruz. Günlük basını izliyerek, okuduklarımızı yorumlarıyla birlikte kadınlara götürüyoruz. Her mahallede ilk önce, eskiden tanıdığımız kadınları ziyaret ediyoruz. Sonra yeni tanışılanlara ve günlere sıra geliyor. Bu ziyaretlerde ve günlerde işsizlik, pahalılık, konut sorunlarından, kıdem tazminatlarından, ikramiyelerden söz açılıyor. Önce dinliyoruz. 12 Eylül öncesi dinlemesini bimezdik çoğumuz, şimdi dinlemesini öğreniyoruz. Onların ruh hallerini, düşüncelerini, nelere önem verdiğini, nerelere takıldığını anlıyor, sonra onları da düşündürerek, onlarla birlikte bu sorunların nasıl çözümlenebileceğini, kadınların buna nasıl katkıda bulunabileceğini anlatıyoruz. 12 Eylül'den hemen sonra "Kıdem tazminatları giderse gitsin aylıklarımız var ya!" diyen kimi işçi eşleri bir kaç ay sonra bugün "Bu gidişe karşı bir şeyler yapmak gerek, ben de varım" diyor. Kadın yığınları da kendi özdeneyimleriyle doğrulara yaklaşıyorlar, doğruları buluyorlar. Ama onlara mutlaka yol göstermek gerekiyor.

Ayrıca değişik mahallelerden tutuklu eşleri bir araya gelip yeni ve ilk kez tutuklanan, gözaltına alınan birisinin ailesini ziyarete gidiyor. Bu çok olumlu sonuçlar doğuruyor. Bu kadınları, demokrasi, barış savaşımına kazanmak olanağı doğuyor. Her mahallede kimler gözaltına alındı, kimler tutuklandı bunları izliyor, ilerici, demokrat çevrelerden içeriye alınanların ailelerini ziyaret etmeye çalışıyoruz. Şimdi maddi dayanışmayı güçlendirmek için yeni yollar arıyoruz.